

[Ragnhild Andersen.]

også de regnede sikkert med socialministerens velvilje. De har desværre gjort regning uden vært. De stolede på, at de partier, som gik ind for folkepensionen, men som på nogle områder måtte bøje af for venstre og de konservative, ikke ville glemme dem, når de med deres beskedne folkepension kom i vanskeligheder, således som de har været det i denne vinter.

Man skal jo stadig huske på, at nok er der talt meget om de økonomiske forbedringer for rentemodtagerne, men disse forbedringer svarer ikke til den talekraft, der er lagt i propagandaen om folkepensionen. De økonomiske forbedringer har kun været i kraft et halvt år, fra oktober til april, og det betyder, at den årlige forbedring på 400 kr. til ægtepar i hovedstaden, 500 kr. til ægtepar i købstæderne, 600 kr. til ægtepar i landkommunerne og to tredjedele heraf til de enligstillede skal divideres med 2, for at man kan danne sig et billede af, hvilken forbedring folkepensionen har medført.

Dividerer man eksempelvis den forbedring, der blev givet de ældre, enligstillede her i hovedstaden, med 2, kommer man til det resultat, at de har fået 133 kr. 50 øre mere i årlig indtægt som følge af folkepensionen. Denne gruppe har fået lidt mere i købstæderne og 200 kr. mere i landkommunerne i den forgangne periode, men her havde man jo også en vis brøde at sone. Alle partier var enige om, at de gennem år havde været for dårligt stillet grundet på de uretfærdige zonegrænser.

Det er også værd at erindre, hvorfor de ældre ikke fik folkepension noget tidligere, hvad man jo faktisk havde stillet dem i ud-sigt; det strandede udelukkende på venstres og de konservatives modstand. Den radikale ordfører, hr. Johs. Christiansen, og andre medlemmer har klart sagt i det høje ting, at socialdemokrater og radikale var indstillet på, at folkepensionen skulle træde i kraft i hvert fald fra 1. juli 1957. Det var også klart meningen efter det oprindelige forslag, der blev lagt frem her på bordet; men venstre og de konservative ville ikke være med til loven, hvis de ikke fik ændret denne bestemmelse, og det fik de. Det radikale venstre og socialdemokratiet sagde altså her i salen, at det ikke var med deres

gode vilje, at de ældre gik glip af folkepensionen i tre måneder.

Ja men når de to partier dengang var parat til det, hvorfor i alverden vil de så ikke engang give de ældre 45 kr. i brændselshjælp efter en vinter som denne? At de ældre har brugt meget mere til brændsel end de 18 hl, der blev inkluderet i folkepensionen, er hævet over enhver tvivl. Nu siger den højtærede socialminister, at det reelle beløb, de har haft til rådighed til brændsel, er lige så stort som tidligere, takket være de lavere brændselspriser. Ja men det beløb, der blev inkluderet i folkepensionen til brændsel til de dårligst stillede, har altid været for lille; 18 hl har aldrig kunnet slå til. Det har været fremført af rentemodtagerne gang på gang. Masser af ældre har denne vinter måttet bruge 40 hl brændsel for at holde varme i deres stuer, og de har måttet lide afsavn på anden måde, fordi de har måttet købe det dyrebare brændsel. Det kan man jo forstå, når man ser på de månedlige beløb, de ældre får udbetalt: 258 kr. i folkepension i landkommunerne; hvor meget er der her at give væk af til brændsel, ærede ordførere og ærede øvrige tilhørere? Hvor meget er der at give væk til brændsel ude i købstæderne af 282 kr. om måneden i folkepension og af 294 kr. i hovedstaden? Det er ikke noget at råbe hurra for. Alligevel har de måttet bruge af disse penge til indkøb af brændsel. De 45 kr., som her foreslås, vil jo kunne bidrage til køb af godt og vel 4 hl — det bliver ikke mere end 4 hl — brændsel, og det vil ikke være spor for meget.

Jeg har allerede sagt i indledningen, at det har været vanskeligt for de enlige mødre med små børn i denne kolde vinter. De har i to år i træk fået brændselshjælp sammen med de ældre, men får de ikke noget i år, er der tale om en regulær nedskæring i deres økonomiske vilkår, og det undrer mig, at noget sådant skal forsvares af den høje regering og den højtærede socialminister.

Da denne folketingssamling blev åbnet, holdt statsministeren en åbningstale, hvori han sagde, at man særlig ville have tankerne rettet mod enkerne og de enlige mødre, og at man kunne forvente et lovforslag fremsat om enkepension. Til dato, hvor vi nærmer os folketingssamlingens afslutning, er der endnu ikke kommet noget forslag herom.